

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžf/25/2013
Identifikačné číslo spisu:	6012201215
Dátum vydania rozhodnutia:	03.06.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Rumanu
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:6012201215.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a sudkýň JUDr. Jany Zemkovej PhD. a JUDr. Gabriely Gerdovej v právnej veci žalobcu: ARIES, spol. s r.o., Železničná č. 93, 050 01 Revúca, IČO: 36 046 108, zast.: ATTORNEYS GROUP, s.r.o., Kláry Jarunkovej č. 2, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 836 998, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného číslo: 1020501/1/1153473/2012/5098 zo dňa 06. septembra 2012, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/140/2012-95 zo dňa 16.01.2013, jednomyseľne

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/140/2012-95 zo dňa 16.01.2013 p o t v r d z u j e.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Banskej Bystrici zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného číslo: 1020501/1/1153473/2012/5098 zo dňa 06. septembra 2012, ktorým žalovaný potvrdil dodatočný platobný výmer č. 9616301/5/19366/2012 zo dňa 18.04.2012, ktorým Daňový úrad Banská Bystrica, kontaktné miesto Revúca, žalobcovi ako platiteľovi dane z pridanej hodnoty znížil nadmerný odpočet za zdaňovacie obdobie II. štvrťrok 2011 zo sumy 71.026,46 Eur na sumu 12.456,16 Eur a rozhodol, že neodpočítaná časť nadmerného odpočtu v sume 6.800,46 Eur bude vrátená podľa § 79 ods. 4 zákona č. 222/2004 Z.z. o DPH do 10 dní od skončenia kontroly.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že správca dane vykonal u žalobcu daňovú kontrolu, ktorá začala 11.11.2011 za účelom zistenia oprávnenosti nároku na vrátenie nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie II. štvrťrok 2011, ktoré žalobca uplatnil z dodávateľských faktúr fa. č. FV 11/024 zo dňa 30.06.2011 vystavenej Revúckou rozvojovou, a.s. ako predávajúcim, za dodanie hmotného majetku a zdravotníckej techniky, na sumu 427.379,52 Eur (z toho DPH 71.229,92

Eur) a fa. č. FV 11/025 zo dňa 30.06.2011 vystavenej Revúckou rozvojovou, a.s. ako predávajúcim, za dodanie drobného hmotného majetku, na sumu 6.924 Eur (DPH 1.154 Eur), pričom na základe zistení správca dane neuznal žalobcovi právo na odpočítanie dane z časti fa. č. FV 11/024 z nákupu CT - INJEKT - MMG (DPH 13.248,046 Eur) a Rontgen - SKIA DIG. - C SIREMOBIL (DPH 45.322,252 Eur), a to na základe záverov miestneho zisťovania v Revúckej medicínsko - humanitnej, n.o., kde bola zdravotnícka technika fyzicky umiestnená. Konštatoval, že k prevodu ekonomického vlastníctva nedošlo, pretože Revúcka rozvojová, a.s. nedisponovala predmetným majetkom v čase, keď vystavila faktúry za dodanie tovaru pre žalobcu, t.j. nemohla previesť ekonomické právo nakladať s majetkom ako vlastník na iný daňový subjekt, pretože nebola schopná zabezpečiť výkon tohto práva. Žalovaný pri rozhodnutí vychádzal zo skutkových zistení, že Revúcka rozvojová, a.s. mala predat' žalobcovi zdravotnícku techniku kúpnu zmluvou č. 030-ZML zo dňa 30.06.2011, avšak v zmysle článku IV. nadobudnutie vlastníckeho práva v bode 4.1. je uvedené, že kupujúci nadobúda vlastnícke právo k predmetu kúpy okamihom jeho odovzdania, preto nadobúdajúci mohol nadobudnúť vlastníctvo k tovaru len jeho odovzdaním, k čomu došlo až dňa 30.03.2012. Konštatoval, že neboli splnené zákonné (§ 443 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 133 Občianskeho zákonníka), ani zmluvné (čl. IV, bod 4.1.) podmienky nadobudnutia tovaru. Preto sa žalobca nemohol správať ako vlastník veci v zmysle § 123 Občianskeho zákonníka a § 8 ods. 1 písm. a/ zákona č. 222/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov. Zohľadnil tiež skutočnosť, že Revúcka rozvojová, a.s. prenajímala predmetnú zdravotnícku techniku Revúckej medicínsko - humanitnej, n.o. (dnes Nemocnica s poliklinikou, n.o., Revúca) nájomnou zmluvou č. 12/07 a č. 14/2008, pričom nájomný vzťah trval do 31.08.2011. Zohľadnil skutočnosť, že Revúcka rozvojová, a.s. vystavila faktúry č. FV 11/027 zo dňa 13.07.2011, fa. č. FV11/029 zo dňa 13.07.2011, fa. č. FV 11/030 zo dňa 01.08.2011 a fa. č. FV 11/032 zo dňa 01.08.2011, ktorými fakturovala nájomné Revúckej medicínsko - humanitnej, n.o. za prenájom hmotného majetku - zdravotníckych prístrojov za obdobie júl 2011 a august 2011, čo potvrdzuje skutočnosť, že k odovzdaniu zdravotníckej techniky nedošlo a vlastníkom prístrojov bola naďalej spoločnosť Revúcka rozvojová, a.s. Predložením zmluvy č. 030-ZML a faktúr od platiteľa Revúcka rozvojová, a.s. za dodanie predmetného majetku žalobca len deklaroval uplatnenie práva na odpočítanie dane podľa § 51 zákona o DPH. Skutočnosť, či mu vzniklo právo odpočítať daň z prijatého tovaru musí byť v zmysle § 49 preukázaná vznikom daňovej povinnosti.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca včas odvolanie. Namietal, že prvostupňový súd nesprávne skutkovo, ale i právne vyhodnotil okamih, kedy došlo k prevodu vlastníckeho práva k zdravotníckym zariadeniam, a to bez akéhokoľvek akceptovateľného racionálneho základu. V žiadnom prípade týmto dátumom nie je deň 30.03.2012, kedy bol podpísaný protokol o odovzdaní diagnostických prístrojov. Čo sa týka vyššie uvedeného protokolu, ten bol podpísaný medzi Nemocnicou s poliklinikou, n.o., Revúca ako odovzdávajúcim a žalobcom ako preberajúcim. Nemocnica s poliklinikou, n.o., Revúca užívala zdravotnícku techniku na základe nájomnej zmluvy, zdravotnícka technika bola namontovaná v jej priestoroch. Zdôraznil, že Nemocnica s poliklinikou, n.o., Revúca nikdy nebola vlastníkom predmetnej zdravotníckej techniky, a teda odovzdanie, ktoré sa uskutočnilo dňa 30.03.2012 nemalo a ani nemá žiadny vplyv na posudzovanie právnej otázky prevodu vlastníckeho práva k zdravotníckej technike na žalobcu. Keďže odovzdávajúci Nemocnica s poliklinikou, n.o., Revúca, užívala tieto zariadenia len z pozície nájomcu, aj uvádzaný protokol je len dokladom viažucim sa na skončenie nájomného vzťahu, ale nie titulom pre nadobudnutie vlastníckeho práva žalobcu. Dňa 30.03.2012 si žalobca síce fyzicky prevzal predmetnú zdravotnícku techniku, avšak už ako jej vlastník, keďže vlastnícke právo k zdravotníckej technike nadobudol už predtým, konkrétne dňa 29.06.2011.

Skutočnosť, že predmetná zdravotnícka technika bola v tom čase predmetom nájomného vzťahu medzi Revúckou rozvojovou, a.s. ako pôvodným prenajímateľom a zdravotníckym zariadením Nemocnica s poliklinikou, n.o. Revúca ako nájomcom, nemá na prevod vlastníckeho práva na žalobcu žiaden vplyv. Poukazuje na skutočnosť, že zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva, že na účinný prevod vlastníckeho práva by bol potrebný súhlas nájomcu.

Ďalej namietal, že prvostupňový súd sa žiadnym spôsobom nevysporiadal so skutočnosťou, že predmetné zdravotnícke zariadenia, ktorých vlastnícke právo bolo prevezené na žalobcu, boli

umiestnené, resp. odbornými firmami namontované na špecializovanom oddelení zdravotníckeho zariadenia Revúckej medicínsko - humanitnej, n.o. a to vo vysoko sterilnom prostredí, v ktorom nie je možné kedykoľvek vykonať štandardné odovzdanie vecí (traditio) fyzickým kontaktom nového vlastníka a prevádzanej veci. Prvostupňový súd taktiež neprihliadal na fakt, že Ing. Marián Faško, ktorý bol konateľom žalobcu ako kupujúceho bol zároveň predsedom predstavenstva predávajúceho Revúckej rozvojovej, a.s., keď napriek špecifickej povahe prípadu spočívajúcej aj v identickej osobe štatutárneho zástupcu oboch zmluvných strán túto skutočnosť neposúdil ako dodanie tovaru v zmysle § 8 ods. 1 písm. a) zák. č. 222/2004 Z.z.

Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 01.03.2013 k odvolaniu žalobcu uviedol, že súhlasí so závermi napadnutého rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 23S/140/2012 zo dňa 16.01.2013, ktorým žalobu zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.), pričom deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p.) a podľa § 250j ods. 3 posledná veta O.s.p. v spojení s § 219 ods. 1, 2 O.s.p. napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

Preskúmaním veci senát zistil, že išlo o zdaniteľný obchod medzi personálne prepojenými osobami, kedy Ing. Marián Faško bol konateľom žalobcu ako kupujúceho a súčasne bol zároveň predsedom predstavenstva predávajúceho Revúcka rozvojová, a.s. Pri tomto type obchodov sa skúma existencia ekonomického dôvodu (kauzy) ako podporného interpretačného prostriedku netypickej daňovej transakcie na okolnosti prevodu ekonomického vlastníctva, a to najmä v prípadoch, ak ide o odovzdanie bez fyzického prevzatia veci vo forme traditio longa manu (angl. delivery by long hang), na ktoré následne nadväzuje fyzické prevzatie tovaru.

Prevod ekonomického vlastníctva vo forme traditio longa manu je výrazne spochybnený následným správaním žalobcu, ktorý si prístroje dňa 22.09.2011 ani po následnej telefonickej urgencii neprevzal, ani na ďalšiu výzvu najneskôr do 10.10.2011 a ďalšou výzvou najneskôr do 31.10.2011. Nadobudnutie ekonomického vlastníctva totiž predpokladá, že vec bude ekonomicky využívaná na uskutočňovanie zdaniteľných plnení. Na rozdiel od prevodu vlastníctva v právnom slova zmysle, v prípade ekonomického vlastníctva nemôže ísť o nadobudnutie iba holého vlastníctva (tzv. nuda proprietas). Keďže vec v tom čase bola prenajatá a daňový subjekt súčasne nevstúpil do postavenia prenajímateľa, ekonomické zložky vlastníctva absentovali. Následne, keď žalobca mal možnosť získať ekonomické zložky vlastníctva (právo užívať, požívať, držať vec), tak podľa zistení správcu dane ani v čase vydania platobného výmeru si žalobca tovar neprevzal. Tým je spochybnené využívanie nadobudnutého tovaru na uskutočňovanie zdaniteľných plnení žalobcu. Senát preto zhodne s daňovými orgánmi dospel k záveru, že právo na odpočet dane žalobcovi v tomto prípade nevzniklo v zmysle § 49 ods. 1, ods. 2 písm. a) zák. č. 222/2004 Z.z. Preukázanie kauzy, ekonomického dôvodu daňovej transakcie daňovým subjektom by umožnilo objasniť ekonomickú podstatu daňovej transakcie v zmysle § 2 ods. 6 zák. č. 511/1992 Zb. Ekonomický dôvod však preukázaný nebol, a preto zdaniteľný obchod zostal preukázaný iba v polohe prevodu právneho vlastníctva, nie však ekonomického vlastníctva.

O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 224 ods. 2 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že žalobcovi ako neúspešnému účastníkovi nevznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.